

De wonderde wereld van Johfra

Men heeft mij gevraagd of de surrealistische kunst wel kan gerangschikt worden onder onze eigentijdse kunst-uitingen. Of deze wereld van droombeelden en mystiek, van bizarre en demonische voorstellingen, met uiterste precisie op het doek gebracht, nog wel past in onze tijd.

Ik meen van wel. Juist in deze jagende, jachtende wereld maakt werkelijke surrealistische kunst stil en klein. De surrealisten werken met sterk aansprekende kleuren en het kleinste detail op elk doek is met grote nauwkeurigheid uitgewerkt.

In die droomwereld plaatst ons Johfra, die na een afwezigheid van zeven jaar, thans voor het eerst weer in Nederland exposeert en wel in galerie Eijlders. Zandvoort mag daar wel heel erg trots op zijn.

Hein Steehouwer, kunstcriticus bij het Haarlems Dagblad, opende zijn tentoonstelling zaterdagmiddag om 5 uur, in aanwezigheid van talrijke belangstellenden, waaronder de raadsleden J. Attema en J. G. Wijnbeek. Hij deed het in een cause-rie, die al even mystiek was als het werk, dat hij aankondigde. Hij noemde Johfra een Sphinx die oervragen beantwoordt en de geestelijke vader van een opkomende school. Een ietwat „bewogen” opening, waaruit zijn bewondering voor de kunstenaar Johfra duidelijk sprak.

Het werk van Johfra heeft mij persoonlijk ontroerd en verbaasd. Ik zag in vele figuren op zijn doeken en ook in de opstelling ervan, verwantschap met Jeroen Bosch. Ik zei het U al: Johfra is een dromer, een mysticus. Zijn werk is meerdere malen sinister en macaber, zijn verlaten maanlandschappen met de druipsteenachtige rotsen zijn soms zelf beangstigend.

Dat dit werk U niets zou doen is welhaast onmogelijk. U wordt erdoor gefasineerd, ernaar toe getrokken, U geraakt er niet op uitgekeken. Het is welhaast ongelofelijk, dat een mens tot zulk een uitbeelding in staat is. Ik meen, dat zijn religieuze inslag (overtuigd Rozekruiser) hem inspireert tot het scheppen van zijn werken, die over de gehele wereld bekend werden.

Wanneer U hem spreekt is het een joviaal mens. Eerlijk, spontaan en oprecht en zonder enige pretentie. Een gesprek met deze „ringbebaarde” kunstenaar wekt al direct vertrouwen.

U moet deze expositie uit de wonderde wereld van Johfra beslist eens gaan zien. Dat moogt U niet missen. De meeste van zijn werken dateren van 1971, doch er zijn ook enkele oudere tussen.

Alles overheersend is zijn grote doek „Het visioen van Hermes Tresmegistos” (catalogusprijs tien-duizend gulden).

De wonderlijke figuur hoog oprijzend uit een bajert van hellegedrochten enerzijds, met vleugelen voorziene Engelen anderzijds. Een ongelofelijk boeiend doek, dat in matte tinten gehouden werd. Elke figuur, elk onderdeel is minitiueus uitgewerkt. Daar kwamen penseelen aan te pas met slechts enkele haren, hetgeen trouwens met al zijn werken het geval is.

Daarnaast noem ik het kleurrijke doek: „Aqua” (Venus der zee) Moet U die schelp eens bekijken, die Venus hier in de hand houdt. Ik noem U vervolgens uit zijn werken, die mij als 't ware in een andere wereld verplaatsten zijn „Maankinderen”, „De Parel”, „De droom van een blinde”, „De angst van het waesmeisje” en „De Olympische toren”.

Jaren geleden, toen ik op Curaçao werkzaam was bezocht ik tijdens een vakantietrip naar Trinidad een Hindoetempel aldaar. Ik sprak er met een Hindoe priester en werd enorm geboeid door de mystiek, die er van dit bezoek uitging. Datzelfde gevoel overmande mij ook bij het bezichtigen van deze mystieke schilderijen. En nu mogen sommigen zeggen, dat dit geen eigentijdse kunst meer is en dat John Eijlders nu weer eens van de surrealist moet afstappen en b.v. meer aandacht moet gaan besteden aan de „Cobra-achtigen”; ik geloof dat deze kunst van Johfra de eeuwen zal trotseren, want hij heeft de mensheid iets te zeggen en dat is tenslotte toch de waarachtige kunst.

Ik zou er uren op door kunnen filosoferen. Ik ga dit werk ook beslist nog eens voor de tweede maal bekijken, want het laat mij niet los.

Doch ik mag naast dit alles onze Zandvoortse beeldhouwer Kees Verkade niet vergeten, de kunstenaar waar Zandvoort zo trots op is en die steeds meer internationale bekendheid krijgt.

Hij completeert deze expositie met het tentoonstellen van zijn nieuwste bronzen. Prachtig van uitvoering en de meeste op de sport

afgestemd. U haalt weer even rustiger adem bij het beschouwen van zijn werken na de adembenemende indrukken die U bij het bezien van Johfra's werk opdoet.

Gaat U er beslist eens heen. Tot 12 maart a.s. kunt U elke dag terecht in galerie Eijlders, Haltestraat 77 van 1 tot 5 uur, behalve op maandag.

Zandvoort mag op deze zéér unieke en waardevolle expositie wel zéér bijzonder trots zijn. Zandvoort moge dat tonen door een zéér grote belangstelling voor een kunstenaar wiens naam bekend en beroemd is over de gehele wereld.

En John Eijlders verdient onze hartgrondige dank dat hij deze kunst toch maar weer naar Zandvoort bracht. K.